

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621201116
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4621201116.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X. XXX/XX, XXX XX Y., proti žalovanému: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie sumy 600,- eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 600 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnej výške, o ktorej rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 600 eur z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovaný je jeho synom, ktorému na základe predchádzajúcich súdnych rozhodnutí prispieval s účinnosťou od 01.04.2014 výživným v sume 40 eur mesačne, pričom jeho vyživovacia povinnosť bola zrušená s účinnosťou od 01.07.2019 rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 5Pc/17/2020 - 21 zo dňa 16.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.09.2020 a na základe tejto skutočnosti vyzval žalovaného na vrátenie zaplateného výživného po zániku vyživovacej povinnosti t.j. od 01.07.2019 do 30.09.2020 v sume 600 eur, pričom žalovaný na jeho výzvu nereagoval.

2./ Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil z dôvodu, že za obdobie 15 mesiacov po zrušení výživného bol zamestnaný iba dva mesiace, nakoľko nebol schopný nájsť si prácu a teda 13 mesiacov bol bez zamestnania a preto mal žalobca povinnosť živiť ho, lebo nebol schopný uhrádzať si všetky náklady. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný podrobne opísal svoje vzťahy so žalobcom, pričom poukázal na skutočnosť, že na pojednávaní o zrušení výživného sa žalobca vyjadril, že nebude od neho pýtať späť výživné zaplatené od ukončenia štúdia až do vynesenia rozsudku.

3./ Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán ako aj oboznámením sa s rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 5Pc/17/2020 -21 zo dňa 16.09.2020 a s predloženými dokladmi, pričom zistil, že vyššie uvedeným rozsudkom tunajšieho súdu bola zrušená vyživovacia povinnosť žalobcu na žalovaného s účinnosťou od 01.07.2019 a tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 30.09.2020. Vyživovacia povinnosť bola predtým stanovená rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 11P/324/2013 - 135 zo dňa 03.07.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8CoP/19/2015 - 284 zo dňa 21.05.2015 na sumu 40 eur mesačne a uvedené výživné žalobca platil žalovanému aj v období od 01.07.2019 do 30.09.2020 spolu v sume 600 eur.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ods. 2 ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 600 eur je podaná dôvodne a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia uvedenej sumy z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, keďže žalovanému platil výživné za obdobie, za ktoré bola rozhodnutím súdu spätne zrušená jeho vyživovacia povinnosť. Je nesporné, že predchádzajúcimi súdnymi rozhodnutiami bola vyživovacia povinnosť žalobcu na žalovaného stanovená na sumu 40 eur mesačne, pričom žalobca výživné zaplatil až do 30.09.2020, o čom predložil doklady a uvedenú skutočnosť nerozporoval ani žalovaný v písomnom odpore proti platobnému rozkazu ani na pojednávaní (§ 151 ods. 1 CSP). Z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 5Pc/17/2020 - 21 zo dňa 16.09.2020 mal súd za preukázané, že vyživovacia povinnosť žalobcu na žalovaného bola zrušená s účinnosťou od 01.07.2019, pričom tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 30.09.2020. Pokiaľ teda žalobca platil na žalovaného výživné a súd rozhodol o zrušení jeho vyživovacej povinnosti spätne, tak potom žalovaný ako plnoletý je vždy povinný vrátiť výživné, ktoré presahuje priznanú mieru, pretože podľa § 78 ods. 2 ZR, pri zrušení alebo znížení výživného za uplynulý čas sa spotrebované výživné nevracia len v prípade maloletých detí a v prípade plnoletých osôb takáto zákonná úprava neexistuje a pokiaľ je zo strany povinnej osoby plnená jej vyživovacia povinnosť, ktorá je následne zrušená súdnym rozhodnutím spätne, tak potom na strane oprávnenej osoby vzniká bezdôvodné obohatenie, ktoré musí vydať. V tomto prípade ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže žalobca si plnil vyživovaciu povinnosť na základe predchádzajúcich súdnych rozhodnutí a v dôsledku ďalšieho súdneho rozhodnutia, ktorým bola jeho vyživovacia povinnosť spätne zrušená, dochádza k odpadnutiu právneho dôvodu na plnenie vyživovacej povinnosti a tým zároveň aj k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Námietky žalovaného týkajúce sa skutočnosti, že v čase po 01.07.2019, keď bola zrušená vyživovacia povinnosť žalobcu, nebol schopný sám sa živiť, nakoľko po dobu 13 mesiacov bol bez zamestnania, sú pre rozhodnutie súdu v tomto konaní právne irelevantné, pretože súd musí vychádzať pri rozhodovaní o vydaní bezdôvodného obohatenia z predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti a žalovaný mohol tieto svoje dôvody uvádzať v konaní o zrušení výživného a tým ovplyvniť rozhodovanie súdu o zrušení vyživovacej povinnosti aj spätne, avšak v konaní o vydaní bezdôvodného obohatenia sa súd týmito námietkami už zaoberať nemôže. Z uvedených dôvodov súd žalobe na zaplatenie sumy 600 eur vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi uvedenú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP).

5./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods.2 CSP tak, že podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko tento mal v konaní plný úspech s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.